

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ R-282/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Oštarić Pogarčić predsjednice vijeća, Nataše Peršić Brleković članice vijeća i sutkinje izjaviteljice te Branke Ježek Mjedenjak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Jelene Vukasović, Put Lokve 28, 21204, Dugopolje, OIB: 48128880246, zastupane po punomoćniku Marku Popoviću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Con Vestigo d.o.o. za knjigovodstvene poslove i trgovinu, Mostarska 98, 21000 Split, OIB: 02333932522, zastupanog po punomoćniku Vinku Samardžiću, odvjetniku u Splitu, radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o otkazu i vraćanja na rad, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr-298/2024-18 od 10. listopada 2025., u sjednici vijeća održanoj 22. prosinca 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba tuženika te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr-298/2024-18 od 10. listopada 2025.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja odlučeno je:

I/ Utvrđuje se da tužnikova Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od dana 19.02.2024. godine, a kojom je tuženik otkazao tužiteljici ugovor o radu na određeno vrijeme od dana 01.03.2019. godine nije dopuštena.

II/ Utvrđuje se da tužiteljici nije prestao radni odnos kod tuženika.

III/ Nalaže se tuženiku da tužiteljicu vrati na rad i to na radno mjesto – poslovni administrator, odnosno na drugo odgovarajuće radno mjesto sukladno njezinoj stručnoj spremi i iskustvu.

IV/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici na ime parničnih troškova ukupan iznos od 1.100,00 EUR zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz

trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena."

2. Protiv citirane presude žalbu je pravovremeno podnio tuženik iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.- dalje ZPP) s prijedlogom da se pobijana presuda preinači podredno da se ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

2.1. Tuženik u žalbi u bitnome navodi da sud prvog stupnja nije analizirao pretpostavke utvrđenja da je među strankama zasnovan radni odnos na neodređeno vrijeme već da samo navodi da se ima smatrati kako je između stranaka sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme sukladno članku 12. stavku 10. Zakona o radu (Narodne novine 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23, dalje ZR) iako da nisu ispunjeni zakonom predviđeni uvjeti da bi se ugovor o radu koji je egzistirao između parničnih stranaka imao smatrati ugovorom o radu koji je sklopljen na neodređeno vrijeme. Ukazuje da je radni odnos tužiteljice kod tuženika sukladno ugovornim utanačenjima trebao trajati od 1.3.2019. do 31.12.2024. U žalbi ukazuje da je tužiteljica dostavila ugovor o radu koji nije izvornik ugovora zaključenog između ovdje parničnih stranaka zbog čega je u tijeku kazneni postupak protiv tužiteljice radi počinjenja kaznenog djela krivotvorenja službene ili poslovne isprave, koji postupak nije okončan već se nalazi na postupanju pred nadležnim državnim odvjetništvom, a što sud prvog stupnja zanemaruje. Osim toga tuženik u žalbi tvrdi da je tužiteljica prethodno, 16.2.2024., dobila usmeni otkaz ugovora o radu pored činjenice da je zbog nedoličnog ponašanja tužiteljice 19.2.2024. na dan izvanrednog otkaza morala intervenirati policija te stoga takvo ponašanje tužiteljice da predstavlja osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa zbog kojeg nastavak radnog odnosa nije moguć. Žalbom ukazuje na nepravovremenost dostave zahtjeva za zaštitu prava radnika radi čega da je tužbu trebalo odbaciti.

3. U odgovoru na žalbu tužiteljica osporava sve žalbene navode tuženika kao neosnovane i protivne provedenim dokazima te predlaže žalbu tuženika odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu.

4. Žalba tuženika nije osnovana.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za utvrđenjem nedopuštenim izvanrednog otkaza ugovora o radu od 19.2.2024. i vraćanje na radno mjesto poslovnog administratora odnosno drugo odgovarajuće radno mjesto prema stručnoj spremi i iskustvu tužiteljice.

6. Prvostupanjski sud je utvrdio:

- da među strankama nije sporno da je tužiteljica radila kod tuženika na radnom mjestu poslovnog administratora i da joj je uručena odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu 19.2.2024. kojom je tuženik kao poslodavac tužiteljici otkazao ugovor na određeno vrijeme od 1.3.2019.,

- da nije sporno da je tužiteljici presudom zbog ogluhe ovog suda Pr-237/2025 od 4.7.2025., pravomoćne i ovršne 20.8.2025., dosuđen novčani iznos s osnove razlike naknade za neiskorišteni godišnji odmor za 2019., 2020., 2021., 2022. i 2023.,
- da je sporno je li tužiteljica imala s tuženikom kao poslodavcem zaključen ugovor o radu na određeno vrijeme od 1.8.2019. sa rokom trajanja do 1.6.2020. ili je imala zaključen ugovor o radu na određeno vrijeme od 1.3.2019. sa rokom trajanja do 31.12.2024.,
- da je sporno je li tužiteljica zahtjev za zaštitu prava radnika od 22.2.2024. podnijela u zakonskom roku iz članka 133. stavak 1. ZR-a te je li u zakonskom roku iz članka 133. stavak 2. ZR-a podnijela tužbu u predmetnoj pravnoj stvari,
- da je sporno je li tuženik postupio sukladno odredbi članka 119. stavak 2. ZR-a te je li omogućio tužiteljici da iznese svoju obranu i je li dokazao postojanje opravdanih razloga za davanje izvanrednog otkaza ugovora o radu tužiteljici.

6.1. Nadalje je prema provedenim dokazima prvostupanjski sud utvrdio:

- da je tužiteljica podnijela u zakonskom roku zahtjev za zaštitu prava radnika od 22.2.2024. te da je pravodobno dostavila dokaze o pokušaju dostave navedenog zahtjeva za zaštitu prava radnika tuženiku 1.3.2024. preporučenom pošiljkom putem pošte, a da se slanje preporučenom poštom smatra valjanim načinom dostave bez obzira je li poslodavac stvarno preuzeo poštu jer je tužiteljica poduzela sve razumne korake da dostavi zahtjev poslodavcu,
- da je tužiteljica u zakonskim rokovima podnijela zahtjev za zaštitu prava radnika kao i predmetnu tužbu sudu,
- da tuženik temelji svoju odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu na činjenicama koje su se dogodile 19.2.2024. na radnom mjestu tužiteljice, a koja odluka je donesena istoga dana,
- da iz dostavljenog ugovora o radu na određeno vrijeme od 1.8.2019. proizlazi da je njime tužiteljici na radnom mjestu administrativnog poslovnog referenta određeno trajanja ugovora o radu od 1.8.2019. do 1.6.2020.,
- da iz očitovanja MUP-a, PU Splitsko-dalmatinske, II. Policijske postaje Split proizlazi da prilikom policijskog postupanja 19.2.2024. nisu utvrđeni elementi narušavanja javnog reda i mira, da su policijski službenici 19.2.2024. dolaskom u 8,40 sati na adresu tuženika zatekli kći od vlasnice tvrtke Anitu Grubešić i tužiteljicu koja je izjavila da već pet godina radi a da nije iskoristila godišnji odmor za koji traži naknadu, da je u 9,10 sati pristupila vlasnica tvrtke Blaženka Alebić koja je tužiteljici u 9,20 sati uručila izvanredni otkaz ugovora o radu te je u 9,45 sati tužiteljica napustila prostorije tuženika,
- da je II. Policijska postaja Split od tuženika zaprimila 15.10.2024. kaznenu prijavu protiv tužiteljice radi počinjenja kaznenog djela krivotvorenja službene ili poslovne isprave – ugovora o radu na određeno vrijeme od 1.3.2019. koji je trebao trajati do 31.12.2024.,
- da iz odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 19.2.2024. proizlazi da je tužiteljici otkazan ugovor o radu sklopljen 1.3.2019. zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa uslijed koje da nastavak radnog odnosa nije moguć, te je navedeno da tužiteljica kao radnik nema pravo na otkazni rok, a da radni odnos prestaje danom dostave te odluke,
- da se u obrazloženju citirane odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu navodi kako je tužiteljica kao radnica počinila osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa, a koja se sastoji u tome što je 19.2.2024. nakon dolaska na posao započela

s uvredama na račun poslodavca nazivajući vlasnicu tvrtke pogrdnim imenima kao i direktoricu koja ju je osobno došla obavijestiti o izvanrednom otkazu zbog vrijeđanja i nepoštivanja nadređenih, neizvršavanja radnih zadataka, odavanja poslovnih tajni te prijetnji i ucjena na račun vlasnika tvrtke i tvrtke za koje obavlja poslove računovodstva,

- da tuženik nije dokazao postojanje ugovora o radu na određeno vrijeme zaključenog između tužiteljice i tuženika 1.3.2019. za kojeg tvrdi da je trajao do 31.12.2024.,

- da smatra dokazanim da je tužiteljica imala s tuženikom zaključen ugovor na određeno vrijeme od 1.8.2019. s rokom trajanja do 1.6.2020. za radno mjesto administrativnog, poslovnog referenta, koji je po isteku trajanja daljnjim radom tužiteljice uz pristanak tuženika postao ugovor o radu na neodređeno vrijeme,

- da je tuženik predmetnom odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu otkazao tužiteljici nepostojeći ugovor o radu od 1.3.2019. budući da postojanje i trajanje tog ugovora o radu ničim nije dokazao pa je stoga njegova odluka o izvanrednom otkazu nedopuštena,

- da tuženik nije omogućio tužiteljici prije izvanrednog otkazivanja ugovora o radu da iznese svoju obranu sukladno odredbi članka 119. stavak 2. ZR-a,

- da tuženik nije dokazao postojanje opravdanih razloga za izvanredno otkazivanje ugovora o radu tužiteljici,

- da su iskazi zz tuženika Blaženke Alebić te svjedokinja Anite Grubešić i Antonije Britvić u odnosu na opis događaja na dan 19.2.2024. kontradiktorni i proturječni sami sebi kao i onome što proizlazi iz sadržaja službene zabilješke djelatnika policije te sadržaja odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljici od 19.02.2024.,

- da je tužiteljica svoje pravo na neisplaćeni godišnji odmor ostvarila u sudskom postupku pravomoćnom i ovršnom presudom zbog ogluhe broj Pr-237/2025-3 od 4.7.2025.,

- da tužiteljica 19.2.2024. svojim postupanjem nije počinila osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa.

6.2. Slijedom izloženih utvrđenja prvostupanjski sud zaključuje da tuženik nije dokazao postojanje osobito teške povrede radnog odnosa od strane tužiteljice odnosno postojanje opravdanih razloga za izvanredno otkazivanje ugovora o radu tužiteljici, radi čega je odluku tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 19.2.2024. prvostupanjski sud utvrdio nedopuštenom te da radni odnos tužiteljice kod tuženika nije prestao radi čega je usvojen tužbeni zahtjev i naloženo je tuženiku da sukladno odredbi članka 124. stavak 1. ZR-a vrati tužiteljicu na radno mjesto poslovnog administratora ili na drugo odgovarajuće mjesto, uz obvezu na naknadu parničnog troška tužiteljici temeljem odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a odmjeranim prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/23) sa zakonskom kamatom od presuđenja do isplate.

7. U donošenju pobijane presude nije počinjena niti jedna od bitnih procesnih povreda iz odredbe članka 354. stavak 2. ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe članka 365. stavak 2. ZPP-a kao niti apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, na koju neosnovano ukazuje žalitelj s obzirom da su u presudi izneseni jasni i neproturječni razlozi o svim odlučnim činjenicama koji ne proturječe stanju u spisu, ne postoji kontradiktornost između izreke i obrazloženja te je presudu moguće valjano pravno ispitati.

8. Neosnovani su i protivni stanju u spisu žalbeni navodi tuženika o nepravodobno dostavljenim dokazima – zahtjevu za zaštitu prava radnika tužiteljice od 22.2.2024. (dostavljen uz tužbu), kao i dokaz o pokušaju dostave istog tuženiku preporučenom poštanskom pošiljkom – dostavljeno u spis prema nalogu suda sa pripremnog ročišta jer je sudski rok instrukcijske, a ne prekluzivne naravi. Navedeno tim više jer je tužiteljica uz tužbu dostavila dokaz o nemogućnosti dostave zahtjeva preporučenom pošiljkom od 1.3.2025. na (jednu) adresu tuženika s koje je isti odselio dok je naknadno po nalogu suda dostavila dokaz o dostavi i na adresu sjedišta tuženika.

8.1. Protivno žalbenim navodima tuženika o nepravovremenosti tužbe prvostupanjski sud je opsežno i detaljno utvrdio i obrazložio da su poštivani rokovi iz članka 133. stavak 1. i 2. ZR-a, kako za traženje prethodne zaštite povrijeđenog prava iz radnog odnosa kod poslodavca zahtjevom za zaštitu prava te potom i sudske zaštite podnošenjem predmetne tužbe. Pritom pravilno prvostupanjski sud zaključuje da je u okolnostima konkretnog slučaja dostava zahtjeva za zaštitu prava radnika tuženiku izvršena danom slanja preporučenom poštom na adresu tuženika (1.3.2025.).

9. Neosnovani su i žalbeni navodi tuženika da je izostalo obrazloženje prvostupanjskog suda glede utvrđenja da je među strankama zasnovan radni odnos na neodređeno vrijeme. Naime, pravilno je prvostupanjski sud primijenio pravilo o teretu dokaza prema odredbi članka 135. stavak 1. ZR-a kada je utvrdio da je među strankama sklopljen ugovor o radu na određeno vrijeme od 1.8.2019. s trajanjem do 1.6.2020., a kako je nakon njegovog isteka tužiteljica i nadalje nastavila raditi na poslovima administratora to se isti smatra ugovorom sklopljenim na neodređeno vrijeme sukladno odredbi članka 12. stavak 10. ZR-a. U odnosu na navodni ugovor o radu na određeno vrijeme za kojeg tuženik tvrdi da ga je sklopio sa tužiteljicom 1.3.2019. na određeno vrijeme do 31.12.2024., a u odnosu na kojeg prvostupanjski sud pravilno utvrđuje da njegovo postojanje tuženik ničim nije dokazao, treba reći da bi takav ugovor bio protivan odredbi članka 12. stavak 2. ZR-a. Citirana zakonska odredba propisuje da se ugovor o radu na određeno vrijeme može, pod uvjetima iz stavka 1. istog članka, sklopiti u najdužem trajanju od tri godine. Stoga bi se i u odnosu na taj ugovor imala primijeniti odredba članka 12. stavak 10. ZR-a te bi se isti također smatrao ugovorom o radu sklopljenim na neodređeno vrijeme posljedično čemu su netočni žalbeni navodi da je radni odnos tužiteljice kod tuženika trebao trajati do 31.12.2024. U odnosu na navodni usmeni otkaz ugovora o radu valja uputiti na odredbu članka 120. stavak 1. ZR-a prema kojoj otkaz mora biti u pisanom obliku.

10. Konačno, pogrešni su i neutemeljeni žalbeni navodi tuženika da je prema provedenim dokazima prvostupanjski sud nepravilno utvrdio razloge nedopuštenosti odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu. Naime, prvostupanjski sud je cijeneći i analizirajući provedene dokaze sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, pravilno utvrdio da je tuženik otkazao ugovor o radu od 1.3.2019. čije postojanje nije dokazao, da tužiteljici kao radniku nije omogućio da iznese svoju obranu kao niti postojanje takvih okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini. Nadalje je pravilno polazište prvostupanjskog suda da su za predmetni izvanredni otkaz radi skrivljenog ponašanja tužiteljice relevantne samo one okolnosti koje su se dogodile dana 19.2.2024., a koje se uopćeno navode u obrazloženju Odluke o izvanrednom otkazu te se nisu ostvarile posebice kada se ima u vidu da je tužiteljica došla na posao te neko

vrijeme bila sama, a već oko 9,00 sati intervenirala je policija koja nije utvrdila bilo kakvo prekršajno postupanje od strane tužiteljice kojoj je već oko 9,30 sati bila uručena sporna Odluka o izvanrednom otkazu. To tim više jer je sud pravilno utvrdio da je do nesuglasica među strankama došlo u svezi ostvarenja prava na korištenje godišnjeg odmora odnosno isplate naknade za nekorištenje istoga koje je tužiteljica ostvarila sudskim putem.

10.1. Stoga je pravilnom ocjenom dokaza i prosudbom sukladno odredbi članka 116. stavak 1. ZR-a osnovan zaključak prvostupanijskog suda da ponašanje tužiteljice kritičnog dana ne predstavlja takvu osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa radi kojeg nastavak radnog odnosa nije moguć i koje bi bilo opravdan razlog za izvanredni otkaz.

11. Slijedom navedenog, protivno navodima iz žalbe tuženika sud prvog stupnja je utvrdio sve činjenice odlučne za ovaj spor te pravilnom primjenom materijalnog prava utvrdio nedopuštenim izvanredni otkaz ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem tužiteljice kao i da tužiteljici nije prestao radni odnos kod tuženika slijedom čega ju je tuženik obvezan vratiti na posao sukladno odredbi članka 124. stavak 1. ZR-a.

11.1. Odluka suda prvog stupnja o troškovima postupka temelji se na pravilnoj primjeni odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/23).

12. Slijedom svega obrazloženog pozivom na odredbu članka 368. stavak 1. i članka 166. stavak 1. ZPP-a odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Rijeci 22. prosinca 2025.

Predsjednica vijeća

Lidija Oštarić Pogarčić

Broj zapisa: **9-30881-61368**

Kontrolni broj: **0ed40-80765-0723d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.